

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 82.

W NIEDZIELĘ DNIA 16. PAŹDZIERNIKA 1796.

Z Wiednia d. 7. Października.

Dwudziesty szesty nadzwyczajny dodatek do Nru. 80. Wiedeńskiej gazety.

Względem ostatnich poruszeń przeciwko Ulm, donosi Arcy Xzę Karol pod d. 29 p.m. z Schwetzingen co następuje: Jenerał hrabia Nauendorf przybył niemal o jednym czasie do Ulm z 4 nieprzyjacielskimi dywizjami, które się na Ulm do Kanstadt cofały, i zabrał przy tej okazji 6 nieprzyjacielskich kommissarzy, ze wszystkimi do piekarni połowej należącymi osobami, które były przodem dla przygotowania chleba dla tych 4 dywizji do Kanstadt i do Stuttgart wysłane; potym osadził zaraz wzgorki Obereichlingen, Allbeck i Jungingen, dla opanowania drogi do Stuttgart. — D. 24 kazał jenerał Nauendorf dzień przedtym przeciągającą przez Ulm nieprzyjacielską kolonnę swęj przedniej straży pod jenerałem Oreilly atakować, i tę aż pod bramy miasta nazad odparł. Przytym rozkazał Blaubayern i Echingen jednemu oddziałowi pod maiorem hrabia Kinskim osadzić i wystać jenerała Nobilli do Göppingen, z rozkazem żeby aż do Blochingen postąpił. — D. 27 kiedy nieprzyjacieliak się dopiero rzekło Ulm opuścić, poszedł jenerał Nauendorf do Blaubayern, aby ztamtąd mógł obrocić swoy marsz do Tübingen. — Kiedy się to działo, zostawił F.M.L. Petrasch podpułkownika d'Aspre z jego lekką piechotą i cokolwiek iazdy w

gorach; poczynił w Kniebis i w dolinach Kintzig, Murg i Rench skuteczne do obrony rozporządzenia; z resztą swego korpusu pospieszył na Herb do Willingen, żeby i tę drogę nieprzyjacielowi odebrać. Oddział, który nieprzyjacieli dla wsparcia Kehl posłał, znalazłszy wszystkie przystępy do doliny Kintzigen osadzone, musiał obrocić swoy marsz na Freyburg. — Jenerał hrabia Meerfeld stoi przy Hechingen i posyła swoje podiaždy aż do Donau Eschingen.

F.M.L. Neu donosi z Moguncyi, iż atakował nieprzyjacielskie forpoczty, które po wyysciu jedney części garnizonu Mogunckiego, nasze forpoczty często napastowały, te odpędził i zabrał przytej okazji 150 niewolnika — Arcy Xzę Karol stanął d. 29 pod Schwetzingen obozem.

Podług rapportu feldzeigmeistra Latour pod d. 1. października z główney jego kwatery Groth, postąpił z swoim korpusem d. 29 września z Laubheim aż do Biberach. Jenerał Baillet zastał tam ieszcze tego samego dnia nieprzyjaciela, wypędził go ztamtąd i aż do Groth ścigał. W Groth oparła się jego tylna straż i tego do naszey przedniej straży zarmat prażyła; zaczęła ją nawet iuż atakować; ale przez dobre rozporządzenia jenerała Baillet, został ten atak odwrocony, nieprzyjacieli nazad odparty i Groth utrzymane. W tej potyczce dystyngwował się znówu szczególniey po kilka razy iuż pochwalony rotmistrz

liii

Mescerv. — F. M. L. hrabia Mercandin zaszedł z swem korpusem d. 29 aż do Mühlhausen, a F. M. L. Fröhlch stanął z swoim d. 27 pod Leutkirch, gdzie jego forpocztę na nieprzyjacielskie bagaże napadły, 6. pełnych nakrytych wozów zdobyły i kilkunastu niewolnika zabrały. F. M. L. odebrał potem rozkaz, żeby d. 29 poszedł z Leutkirchen do Wangen, a d. 30 do Tetnang i aby jeżeli można opanował przed nieprzyjacielem najbliższe drogi do Stockach i Szwajcaryi i złączył się z stojącym swem wojskiem nad jeziorem Bodeńskim. Na jego miejsce musiał generał Klinklin z 3ma batalionami i 2ma dywizjami iazdy do Wolfeck, a ztamtąd do Ravensburg poyść. — D. 30 ruszyła przednia straż z Groth do Schufenried; na drodze była od nieprzyjaciela z wielką natarczywością pod Steinhausen napadniona. Nieprzyjaciel zmocnił wciągu ataku swoją tylną straż, stojącemi zaraz za nią 3 dywizjami generałów St. Cyr, Duhem i Taponier. Wszczęła się z obydwóch stron uporczywa walka; z naszey strony wależyła przednia straż, F. M. L. Mercandin i Xzę Enghien. F. Z. M. Latour musiał sam z całym korpusem na pomoc przybyć, i był tak szczęśliwy, iż nieprzyjaciela z wielką stratą w zabitych, ranionych i poymanyach nazad odparł i stanowisko Steinhausen utrzymał. — Strata w tej uporczywey potyczce, gdzie przednia straż pod Xciem Enghien naywięcej dokazywała, była i z naszey strony niemała; F. Z. M. Latour rachuje ją w korpuse emigrantów blisko do 400 ludzi, a w Celsarskim wojsku do 200, razem do 600 ludzi w zabitych i ranionych: pomiędzy ostatniemi znajduje się 2 majorów Wallis, od Wenkheima, który już i w poprzedzającej potyczce był raniony, a przecie nieprzystawał dowodzić swego Batalionu i Rosenauer od Arcy Xcia Toskana. Naybardziej się jednak dystyngwował rotmistrz Böck od Arcy Xcia Jana, który umiał z pomyslnego momentu korzystać, iż swoim skrzydłem napadł na nacierającego nieprzyjaciela i nazad go odparł. — Przy odeysciu niniejszego rapportu nierozpoczynał jeszcze nieprzyjaciel swego dalszego cofania;

zdane się iż chce ostatniego natarzenia użyć, aby jego znaczny park artylleryi i fufury miały czas przeprawić się przez ciasne wąwozy.

Z Wiednia d. 8. Października.

Gdy się nieprzyjacielowi jak widać z raportów feldzeigmeistra Latour, nieudało, odeprzyć swoją z 3 dywizy złożoną tylną straż, ścigając go korpus Latoura, aby miał więcej miejsca do cofania się, z mocnił ją d. 2 października jeszcze 2ma dywizjami resztą swey armii, i atakował ją przewyższającą siłą nayprzod lewe skrzydło feldzeigmeistra Latour, które nazad odparł, potem uderzył natarczywie na sam środek, i przymusił go równie po uporczywey i krwawey potyczce do ucieczki. — Feldzeigmeister Latour obrał sobie potem stanowisko za Rothenbach przy Alenmoss, feldmarszałek leitnant Mercandin stanął przy Münchenroth, a generał Baillet przy Laubheim. — Poniesiona z obydwóch stron w tej potyczce strata, będzie w krotce doniesiona. Tym czasem donosi tylko feldzeigmeister Latour, iż się w jego cofaniu, korpus Kondesza z szczególniejszą walecznością dystyngwowało i nacierającego z wielką natarczywością nieprzyjaciela naylepiey odpierało.

Z Włoch d. 31. Września.

Papież wysłał na kongres, który się względem Włoch w Florencyi ma odprawiać Jmć XX. Galeppi i Saldatti. Ostatni jest bardzo uczony dominikan. Francuzki poseł Cacaull w Rzymie, domaga się jeszcze zawsze zaprzeczonego od Papieża liwerunku prochu. — Podług wiadomości z Genui pod d. 12 Września, odplynął ztamtąd jeden Angielski okręt, który stał długi czas na kotwicy z jedną fregatą w porcie St. Pier d'Arena, i odpływając zabrał pomimo dawanego ognia z bateryy, Francuzką tartanę, która tam na kotwicy stała i amunicyą na ład składała. Gdy potem przybył Angielski okręt do Genui, chcieli się Francuzi po nieprzyjacielsku z nim obejść, ale warta Genuńska opierała się temu, i z tej przyczyny został jeden Francuz zabi-

tym. Senat za aresztował potym, zapewne na groźne domaganie się Francuzkiego ministra, 4 Angielskie kupieckie okręty w porcie Genueskim, z oświadczeniem iż poty niebędą wypuszczone, poki Francuzka tartana nie będzie nazad oddana.

Z Londynu d. 27. Września.

Dziś iako d. 27 zgromadził się parlament, i większa część członków zjechała do Londynu. Lecz jest tylko przez komisją wielkiego kanclerza otwartym, i cały ten tydzień przejdzie na odbieraniu odnowych członków przysięgi i na innych rozporządzeniach; Król otworzy dopiero na wtorek d. 4 października mową od tronu iego selsye i powie cel iego zwołania.

Przybył już tedy do tutejszego Duńskiego posta kuryer z Paryża; ale nieprzywiosł paszportu dla Angielskiego posta do Paryża, i niema nawet nadziei dostania go. Przyczyna dla czego dyrektoryat niechciał takowego paszportu wydać, ma ta być: iż ministerium Angielskie szukało uboczną drogą takowego paszportu, co nie jest otwartym i formalnym uznaniem terażniejszej wykonawczej władzy we Francyi, i dyrektoryat chce żeby się prosto do niego udać, a na ów czas niebędzie w wydaniu go najmniejszej trudności czynić. — Odpowiedź którą dyrektoryat na prozbę o paszport dla Angielskiego posta dał, jest tej treści: "Jezeli dwór Angielski chce otworzyć iaką negocyacyą z dyrektoryatem rzeczypośpolitey, to bardzo dobrze wie, iaką drogą może się do dyrektoryatu udać. Doswiadczyńie uczy, iż bandera zawieszenia broni jest nayspewniejszą i naysprościeyszą drogą, do oświadczenia w iakiejkolwiek bądź rzeczy, Francuzkiemu rządowi swego życzenia, który jest gotów przyjąć zawsze z należytą uwagą takowe przedłożenia. — "Przedwczorem popłynął zaraz jeden okręt z banderą zawieszenia broni z Dover do Kale. — Angielska fregata Amphion o 32 armatach, która przed Plimut na kotwicy stała, potkało wielkie nieszczęście. Z 300 osób, które się na niej znajdowały, nieuszło ledwie ze 30 osób z życiem; w prochowy magazyn wszczął się

iakimsiś sposobem ogień, i całą fregatę na drobne kawałki na powietrze wysadził. Kapitan iey Pallw, który właśnie z kilkama okrętowemi kapitanami obiadł iadł, wyratował się przecię, gdyż ieszcze zawczasu na przodek okrętu wyskoczył i na pobliski okręt wpadł, ale reszta gości, pomiedzy któremi się i kapitan Swaffield wojennego okrętu Overysfel znajduje, i krewni oboiey pći okrętowych ludzi, którzy przyšli tych odwiedzić, wszyscy poszli w wodę. Już 44 trupow wypłynęło na ląd, których z innemi powyrzucanemi zgruchotanych ciał głowami, nogami, rękami &c. na cmentarzu w wielkim grobie pochowano. — Ostatnia dworska gazeta donosi, iż hrabia Chatam, został lordem prezydentem tajney rady mianowanym. Woienny sekretarz P. Windham, nakazał wszystkim officyerom, którzy w Angielskiej służbie za półzoldu służą, żeby się w przeciagu pewnego czasu w kolegium woiennem meladowali. — Fregata Andromeda, przybyła z wyspy Neufoundland z wiadomością, iż Francuzka eskadra pod admirałem Richery, która z Kadyx wyszła, opanowała tę wyspę ze wszystkimi znajdującymi się tam woiennymi i kupieckimi okrętami. Niektórzy wątpią ieszcze o tej wiadomości. — P. Swinburn, idzie w charakterze Angielskiego agenta dla wymiany brańcow do Paryża, i tam będzie rezydował. P. Charetier jest w tym samem celu z Paryża do Londynu wysłany; ale to poselstwo niema żadnego związku z politycznym pytaniem względem wojny lub pokoju. P. Sydney Smith niemoże być iako braniec woienny wymieniony, ponieważ go dyrektoryat ieszcze zawsze iako szpiega uważa, a zatym iego życie nieuszło ieszcze niebezpieczeństwa. — Co dzień spodziewamy się deklaracyi wojny zestrony Hiszpanii. Nasz poseł z Madrytu lord Bute, spodziewany tu w październiku nazad. Fregata Druid od eskadry admirała Vandeput, przyprowadziła już zabraną Hiszpańską brygantynę do Lizbony. Do Gibraltaru będą ieszcze 2 regimenta piechoty posłane, i nasza flota na śródziemnym morzu, będzie 4 linio-wemi okrętami zmocniona. — Z Bayonny

donoszą, iż Hiszpański dwór wydał rozkaz aby żadnych wexlow wystawionych w Londynie niepłacono. W Kadyx zabrali Hiszpani 2 Angielskie fregaty i 14 kupieckich okrętów, które niewiedząc o naszym areście weszły tam.

Dzisiejsza dworska gazeta ogłosiła pardon dla Angielskich dezterterów, i donosi przytym iż zabrano kilku Francuzkich kaprow i inne okręty. — Mamy teraz pewną wiadomość, iż 10 Hollenderskich wojennych okrętów, wyszło w czerwcu z portu Praya w St. Jago, do przykładu dobrej nadziei. — Francuzki kapier zabrał pocłowy okręt the Princess of Brunswik, który szedł z Corunna do Falmut. — Nowy poseł Szwedzki P. Asp, miał d. 21 wstępną audyencyą u Króla, a na drugi dzień prywatną.

Z Duisburg d. 27 Września.

Celsarscy idą powiększey części znowu w górę, dla czynienia przeciwko jenerałowi Moreau nad Donaiem lub na wyższym Renie. Pozostałe na niższym Renie korpus stoi między Sieg i Acher rzekami. Arcy Xzę Karol był d. 24 na krotki czas w Siegburgu. Do armii Sambry i Mozy przybyło już od armii północney 16,000 woyska; potrzeba się więc spodziewać, iż Francuzi znowu naprzód poydą. Główna kwatery teraźniejszego kommanderującego jenerała Beurnonville, jest w Mühlheim nad Renem, gdzie się także i jenerał Lefevre znajduje.

Od Wisty d. 26 Września.

Mowia zapewną rzecz, iż wielkiey wagi zachodzą negocyacye między dworem Petersburskim i Berlińskim. Dla późney iuz pory, niemożna się spodziewać, żeby cel tych negocyacyi miał zmierzać do zamachow gdzie wojennych. Lecz tym czasem kuryerowie między Petersburgiem i Berlinem bardzo się uwiłaią.

Z Sztokholmu d. 23. Września.

Listy z Petersburga donoszą pod d. 14. iż przyjaźń pomiędzy naszym i Rosyjskim dworem coraz się ściśley klei. D. 9

okryła Imperatorowa hrabiego Wasa orderami S. Jendrzeia i Alexandra Newskiego bogato brylantami osadzonemi. Ostatni order dała także i hrabiemu Haga. Wysoocy podróżni, udali się potem na zaproszenie Imperatorowey, na obchod rocznicy postanowienia orderu S. Alexandra Newskiego, która była znaywiększą pompą odchodzona.

Z Frankonii d. 27 Września.

Podług ostatnich wiadomości, miał dwór Wiedeński uczynić mocne przedsięwzięcie, nieprzystępować poty do żadnego pokoju, poki rzesza Niemiecka niebędzie do dawnego swego stanu przywrócona. — Arcy Xzę Karol żąda od Frankońskiego cyrkulu pewney summy zboża, która ma być na poddanych cyrkulu rozłożona i za kwitami, które swego czasu mają być wykupione, dostawiona. — Frankońskiego cyrkulu zgromadzenie znajduje się jeszcze w Norembergu.

Z Medyolanu d. 17 Września.

W Rzymie odprawiło się zgromadzenie kardynałów, w którym naradzano się względem pretensy, które dyrektoriat z Paryża przysłał. Ostatni żąda, aby Papież odwołał uroczyscie wszystkie bule, które w ciągu rewolucyi przeciwko Francuzom wydał, i żeby ie zadeklarował iż są moralności, religii i polityce przeciwne. Ostatnie żądanie znajduje wiele trudności u Papieża. — Wczoray powrócił tu nazad Francuzki kommissarz Garrau. Domyśłaią się iż kongres pokoju, który był w Florencyi między kommissarzem Saliceti, deputowanym od Papieża i ministrem Hiszpańskim D. Azara, otwarty, rozszedł się na niczym.

Z niższego Renu d. 1. Października.

Jenerał Jourdan pojechał do Paryża. Jenerał Kleber ma potym z korpusami kommanderować, które będą Hundsriku bronić. Neuwied miało być za neutralne deklarowane.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W N I E D Z I E L Ę D N I A 16. P A Ź D Z I E R N I K A 1796.

Z *Altory d. 30. Wrzesnia.*

Dziennik polityczny Hamburgski na ten miesiąc wydany, zawiera, między innymi ciekawemi doniesieniami, wypis z depeszy hrabiego Ostermana do P. Bützow posta Rofsyyskiego przy dworze Madryckim d. 25 grudnia 1795 z Petersburga datowanej, ktorey treść jest ta:

Imperatorowa Jejmość dowiedziała się z pism publicznych o pokoju, między Francją i Hiszpanią zawartym, a nieukontentowanie iey z przyczyny tak niemiłego i niespodziewanego wypadku powiększone jeszcze zostało, gdy ją o tym minister Króla katolickiego zapewnił. Imperatorowa Jmć w nowych związkach, które między nią i Królem katolickim zaszły, miała wiele sposobności do poznania prawdziwie dobrej woli tego monarchy, aby teraz niebyła zupełnie przekonana, że zbieg chyba nayprzykrzejszych okoliczności mógł go nakłonić, do uchybienia zamierzonemu sobie celowi. Serce iego, czuć musiało niewątpliwie wielkie zmartwienie, kiedy się widział przymuszony traktować z temi, ktorzy odieli życie, osobie przewodniczący swietnemu iego domowi i zawrzeć nakoniec pokoy z wicherzycielami spokoyności i bezpieczeństwa całej Euro-

py. Nikt lepiej sądzić nie może iak Imperatorowa Jmć, o trudnościach iakich Król Jmć Hiszpański doświadczyć musiał, nim mógł przedsięwziąć krok podobny, który według wszelkich pozorow, naygwałtowniejszey potrzeby i naybardziej grożącego niebezpieczeństwa był skutkiem. — Niemogąc sobie inaczey tłumaczyć przyczyn, które Królem Jmcią Hiszpańskim powodowały, iż interes swój od interesu koalicji odłączył, tym mocniej trwa w swoim mniemaniu, iż Król Jmć mimo tey nagley odmiany, z równą zawsze szczerością przykładać się będzie, do szczęśliwego wypadku czynności połączonych mocarstw. Z mocniejszych jeszcze pobudek podchlebia sobie Imperatorowa Jmć, że Król Jmć Hiszpański daleki od przeszkadzania w iakikolwiek bądź sposob krokow, które wspólnie przedsięwzięta dla zapewnienia swych nowych usiłowań, czystość zamiarow iey uzna, a nawet ie przez takowe sposoby ułatwiać będzie, ktoreby neutralności jeżeli się do niey nakłonić zechce nie-sprzeciwiały. Król Jmć nie mógł spuścić z oka wielkości sprawy bronioney od koalicji. Porządek i spokoynność przywrócić, lud naprowadzić do iego obowiązkow, zapewnić Europę od nayniebezpieczniejszey zarazy, te są ważne bardzo zamiary, kto-

re stały się dla koalicji powodem, do połączenia się swych sił i użycia wszystkich choćby najwięcej kosztować mających sposobów, ażeby tryumfowała. — W zamiarze tym 3 dwory przez najsolenniejszy alians wzmocniły jeszcze te związki, które ie dawniej już łączyły, interesa ich tak są wspólne, a zamiary tak udecydowane, iż ieden bez drugiego nic nieprzedsięwzięcie. W tym osobiście są stanie rzeczy, między Imperatorową Jmcią i Krolem W. Brytanii, tak iż obowiązana jest, w przypadku potrzeby, mocną mu dać pomoc. Lecz szczęściem Krol Jmć katolicki w takich z Krolem W. Brytanii jest związkach, (odmówionych w r. 1793) które nigdy nieustaną być dla niego ważnemi i których moc, pomimo wymuszonej przez zbieg różnych okoliczności odmiany, ostateczną być nie może. — Te ważne uwagi połączone z tą, która czynić jeszcze wypadła z prawdziwej skłonności Krola Jmć katolickiego do wspólnej sprawy, uspokoiły wszelką troskliwość Imperatorowej Jmci, względem dalszych jego czynów, które według iey mniemania będą rzetelne i szczerze i bardzo by dla niey przykro było, gdyby tylko porozumiewać mogła, że Krol Jmć katolicki ułatwiać będzie w jakimkolwiek bądź sposobie, środki przeciwnie zamiarom trzech dworów. — Starać się W. Pan będziesz uwiadomić urządzenie o tym ministerium Krola Jmć Hiszpańskiego, i będzie to dla W. Pana okazją do konferencji, którą sobie w tej mierze u Xiążęcia pokoju uprosisz &c. &c.

”Odpowiedź pierwszego ministra Hiszpańskiego Xiążęcia pokoju, dana Panu Bützow z Santa-Cruz 17 marca 1796. „

List W. Pana pisany d. 22 Lutego, odebrałem wraz z wypisem depeszy, którą przez Londyn od dworu swego otrzymałem, i muszę nań odpowiedzieć: iż Krol Pan moy, z wielkim ukontentowaniem przyjął wyrazy przyjaźni, przez które imieniem Imperatorowej Jmci doniesiono mu o zawartym ścisłym aliansie, między nią i dworami Wiedeńskim i Londyńskim, a który zapewne nie okoliczności w iakich

się Polska znajdowała zrzadziły: gdyż siły zbrojney Imperatorowej Jmci można było tam użyć, gdzie się woyska wszystkich monarchów, interesowanych o własną exystencję w obronie praw swoich połączyły. W tym to czasie Krol Pan moy, dał największe dowody żalu swego nad nieszczęściem krewnego, i przewidywał, że kraje iego zbliżały się do powszechnego zepsucia, do którego nieograniczone zaślepienie drogę torowało. Prowadził on wojnę z tyranami, lecz się nigdy nie dowiedział kto oni byli, bo własna ich niestałość często ich zmieniała. Nie mógł poznać, którzy to byli dobrzy Francuzi, co bronili sprawy Krola swego. To tylko widział, iż byli niektorzy co powodując się punktem honoru, prawdziwie do niego byli przywiązani, ale padli ofiarą i aż do grobu mu towarzyszyli. Zamiary jednak Krola Jmci, tak były czyste i niewzruszone, iż mimo złe ugruntowanych nadziei czynionych mu od ziednoczonych dworów, najszybciej jednak i najkosztowniejszą kontynuował w ię. Nie było monarchy, któraby użył pożytecznych widoków dla połączenia się z nim, nieproponował. Między niemi i Imperatorowej Jmci w różnych czasach, iako to w ostatnich miesiącach r. 1791 i w ciągu 1792 roku przez P. Galvez ministra Hiszpańskiego w Rosyi, i Pana Zinowieff ministra Rosyjskiego w Madrycie, szczególnie jednak w Październiku 1792 i w Grudniu 1793 czynione były propozycje, i w teyże okoliczności najprzód P. Amot z hrabią Ostermanem, a potem P. Oris z hrabią Bęzborodko długie konferencje odprawiali. Mimo tego jednak, najmniejszy nawet nie było poznaki, któraby czyniła nadzieie, ażeby Imperatorowa Jmć czynnie do koalicji przyłożyć się chciała. W takim położeniu postanowił Krol Jmć, prawda że z bojaźni i troskliwości o złe skutki dla swóiego krolestwa wyniknąć mogące, zawrzeć pokój, zważywszy bowiem stan rzeczy, przekonał się, że kiedy w ciągu wojny żadney nie odbierał pomocy, ofiarowana mu w czasie zawierania pokoju mniej jeszcze skuteczną będzie. Oto jest położenie, w którym się

Hiszpania znajduje, i Król Jmé obowiązuje się wszystko to uskutecznić, co dla dobra powszechnej sprawy przyrzekł, i żadnych się niechwycić środków, któreby pewnego nie miały zamiaru &c. &c.

Z Mühlheim d. 27. Września.

Francuzka armia jeszcze w tutejszych okolicach stoi. Przeszłej soboty nadciągnęły oczekiwane od północnej armii posiłki. Dotąd niewidać jeszcze żadnych przygotowań do pomykania naprzód. Wczoraj przeszła cała dywizja generała Bernadotte ku za Ren; większa część piechoty i jazdy udała się ku Düsseldorf, i Francuzki oboz zbliżył się do naszego miasta. Celsarscy, którzy dotąd nad Sieg stali, ciągną przez Siainbach ku Wüpperfurt, a ich patrole zachodzą aż do Bensberga. Dotąd nie był tylko Sztab generała Beurnonville w Mühlheim; on sam znajdował się w Kolonii ale dzisiaj już tu i sam przybył.

Z Paryża d. 22 Września.

Do zmocnienia naszej armii Sambry i Mozy rozkazano jeszcze 30,000 wojska z wewnątrz kraju ruszyć. — Minister Pruski hrabia Sandoz Rollin, miewa teraz częste konferencye z dyrektoryatem. — W St. Domingo wydał kommissarz Santhonax pod d. 7 lipca do Francuzów odezwę, którzy w zagarnionych miejscach od Anglików mieszkają i 10,000 kazał im wybrać. Natę odezwe stanowi co następuje: 1) którzy w dają się wszystkim Francuzom w St. Domingo zagarnionych miejscach od Anglików amnestya, i jakoś powołaniem dzwiczochociażby i bron za nieprzyjacieli są tylko ci, 2) Wyjęci od apłisali, za ktorami którzy kapitulacye & i ci, którzy od Anoddano Anglikom wali cywilne i woyskoglikow po przytę amnestyi mogą i ci, we urzędy. 3) Ie i urzędy poprzymowali którzy kapł przez publiczne, lub przez senależec, i y utatwia Francuz: armiom wniekreine cte od nieprzyjaciela miejsca. 4) Jeście w miejscu, które od Francuzow obżela będzie, znaydą w wyrownywaiącey łbie Anglikom lub w mpleyszey zbroj.

ni Francuzi, tedy powinni na pierwsze od Francuzów wezwanie uderzyć na Anglikow, lub się też ztamtąd oddalić, pod karą gdy ich tam Francuzi przy wniesiu zastaną, iż będą jako emigranci traktowani. — Dzisiaj będzie w całej Rzeczypospolitej obchodzone święto założenia Rzeczypospolitej. — Port Marsylijski jest jeszcze zawieszony od Anglikow blokowany.

Z Paryża d. 26. Września.

Buonaparte donosi znowu od d. 11 do d. 15 o nowych zwycięztwach we Włoszech. — Nasza Sambry i Mozy armia, która już wojskiem od armii północnej zmocnioną została, będzie już znowu zaczętnie czyniła. — Hiszpański poseł miał odebrać iak słysząc rozkaz wyiechania z Rzymu. Dwór Hiszpański naganął mocno Papieżowi jego postępek na wiadomość o pierwszym zwycięztwie Wurmsera. — Dnia 22 był dawany w Clichy obiad, na którym się 300 deputowanych znajdowało, między innemi i zdrowie chwalebne i trwałego pokoju spełniano. — Telleyrand Perigord bywszy biskup Autuński, który do Paryża przybył, został sekretarzem instytutu nauk. — Jenerał Rochambeau, który iako aresztant z St. Domingo do Bordeaux przybył, został z rozkazu rządu uwolniony i na tu przyjechać. — Z Brest piszą, iż tam czynią przygotowania do wielkiego iakiegoś przedsięwzięcia, które jeszcze w tym tygodniu ma być wykonane. Liniowe i inne okręty będą na 6 miesięcy w żywność opatrzone. Ta flotta zostanie jeszcze innemi okrętami, które już są aktualnie w Rochefort i Cherburg uzbroione, pomnożoną i będzie od admirała Villaet Joyeuse kommanderowaną. Mowią iż plan wylądowania do Anglii lub Irlandyi, będzie teraz wykonany.

Z Hagi d. 1. Października.

Jenerał Beurnonville posyła kuryera za kuryerem, i żąda posiłkow w pieniądzech, furazach, żywnościach &c. dla armii Sambry i Mozy. Rząd nasz rozkazał mu już 600,000 zł. posłać, i czynią nayspieszniey-

sze przygotowania dla przestawia mu także żywności, bydła, maki &c. i kilka wozów jest już z temi potrzebami w drodze. Czyli także żądane wojska dla zmocnienia armii Sambry i Mozy z naszej rzeplitey wysłane będą, jeszcze nie jest zdecydowane. Tym czasem pomaszerowało tam 8 batalionów piechoty, i batalion strzelców, artyllerya i husary Francuzkiego wojska z Fryzlandyi i Gröningen. Jenerał Beurnonville miał prosić dyrektoryatu, aby na jego miejscu jenerał Pichegru armią kommanderował. — Reprezentant Ten Berge został prezydentem zgromadzenia. — Z Bruxelli piszą, iż jenerał Beurnonville zarekwirował na nowo 225 wozów w Belgium, któreby jego armii dowiosły żywności. — D. 28 września oznajmił prezydent zgromadzeniu, iż odebrał wiadomość, że ministerium Hiszpańskie wydało rozkaz zabierania Angielskich okrętów, i że już Hiszpani zabrali jeden bogaty Angielski okręt. — Admirał Stabel, przyprowadził z uścia Szeldy do Vliesingen neutralny okręt, który był Angielskimi towarami ładowny. — Anglicy przyprowadzili także do Gibraltaru bogaty Hiszpański okręt, który był 24.000 Buenos Ayres skor ładowny. Rząd Francuzki powa-

lił bardzo, przedsięwzięte od naszego rządu środki, względem zakazu w prowadzenia na neutralnych okrętach Angielskich towarów do kraju, i wydał taki sam zakaz względem wprowadzenia ich do Belgium i do portów śródziemnego morza.

Z Madrytu d. 18 Sierpnia.

Wydano rozkaz do officerów lądowych i morskich, ażeby natychmiast do swych korpusów udali się. — W całym kraju wybierają rekrutów dla dokompletowania regimentów. Kilka dywizyji wojsk naszych miało już ruszyć ku granicom Portugalii i do obozu S. Rocha. Przygotowania te, mają zapewne w celu uskutecznienie wielkiego jakiego planu, który z czasem dopiero będzie wiadomy. Codziennie tu prawie przybywają kurjery z Francyi, Włoch i innych Państw Europejskich, co dowodzi, że dwór nasz, wielki ma teraz wpływ w interesach politycznych. — Listy z Kartageny zawierają w sobie, że eskadra znajdujaca się w tym porcie, gotowa jest do rozwinięcia żaglow. — Wszystkim duchownym Francuzkim kazano wyjechać z Madrytu i innych rezydencyi Królewskich, od których w odległości 15tu, od portów zaś w oddaleniu mil 20tu mieszkać mogą.

D O N I E S I E N I E.

Jan Komarzewski krawiec damski mający od wie- Dam dystyngwowanych tak w wschodniej i zachodniej Galicyi rekomendacyą i atestatą iako zn. naynowsze mody i est nie zawodny, osiada tu w Krakowie za dozwoleniem zwierzchności kościelnej i państwowej, a nadto i techać na robotę za żądaniem do dobrego i szanownemu publikum swoim sławkowskiej ulicy w domu Pana Helmonta pod Nrem 433. — Wszystkich gotów będzie. Mieszka na

Podaje się publiczności do wiadomości iż Kamienicy w Krakowie 483 stojący w Ratuszu Krakowskim o godzinie drugiej po południu na dw. ulicy S. Jana pod Nrem. Póździennika roku niniejszego 1796 sprzedarzy odprowadzić się będzie licytacyjnym miesiącem nabydź niech się w wyznaczonym czasie i miejscu znajduie. a życzący sobie tę Ka-

Szlach. Wojciech Zarzycki i Katarzyna z Zarzyckich Gaiowska óbwieszcz. ecfesorow prawo lub pretensye do summy f. 4000 kapitałney i prowizyonalney po śmierci wszelkich suk-gdy Reginy z Zarzyckich pierwszego Wasowiczowej powtórnej Wigaryny trzeciego Szlach: nie-jarskiej pozostałych mających aby na dniu 26 października roku niniejszego 1796 w sądzie-ństwa Bo-żawniczym Krakowskim stawili się iako ostatecznie przypozwani, inaczej od wszelkich prawowsko- tensyi na zawsze odsądzeni będą. pre-